

Ani jsem se neotočila, abych zjistila, kdo tyhle obvykle chladné členy manhattanské smetánky tolik vyvedl z míry. Bylo mi to jedno. Byla jsem moc zaneprázdněná jistou dědičkou obchodního domu, která se na podpatcích sahajících až do nebe belhala ke stolu s oblečením. Rychle se rozhlédla kolem, pak popadla jeden z personalizovaných dárkových balíčků a hodila si ho do kabelky.

Jakmile odešla, promluvila jsem do sluchátka. „Shannon, kód Pink u stolu s věcmi. Zjisti, komu vzala tašku, a vyměň ji.“

Každý z dnešních balíčků obsahoval věci za více než osm tisíc dolarů, ale bylo snazší zahrnout náklady do rozpočtu akce než se postavit dědičce Denmanových.

Má asistentka zasténala přes sluchátko. „Zase Tilly Denmanová? Nemá snad dost peněz, aby si koupila všechno, co na tom stole je, a ještě jí zbyly miliony?“

„Má, ale u ní nejde o peníze. Jde o adrenalin,“ řekla jsem. „Běž. Zítra objednáš chlebový nákyp z pekárny Magnolia, abych ti vynahradila tu strašnou námahu s výměnou dárkové tašky. A proboha, zjisti, kde je Penelopa. Měla by obsluhovat u stolu s dárky.“

„Ha ha,“ řekla Shannon, která zjevně pochopila můj sarkasmus. „Dobrá. Zkontroluju dárkové tašky a najdu Penelopu, ale zítra očekávám *velký* talíř chlebového nákypu.“

Zasmála jsem se, zavrtěla hlavou a spojení se přerušilo.

Zatímco se Shannon starala o dárkové tašky, kroužila jsem po místnosti a dávala pozor na další větší či menší problémy.

Když jsem začala podnikat, připadalo mi divné, že pracuju na akcích, kterých bych se jinak účastnila

jako host. Ale za ta léta jsem si zvykla a příjem mi umožnil maličkou míru nezávislosti na rodičích.

Nebyla to část mého svěřenského fondu ani dědictví. Šlo o peníze, které jsem si poctivě vydělala jako organizátorka luxusních akcí na Manhattanu.

Já jsem milovala výzvu, kterou představovalo zařizování krásných akcí od píky, a boháči milovali krásné věci. Byla to výhra pro všechny.

Později jsem kontrolovala nastavení zvuku pro hlavní projev večera, když ke mně přiběhla Shannon. „Vivian! Neřekla jsi mi, že je tady!“ sykla.

„Kdo?“

„Dante Russo.“

Veškeré myšlenky na dárky a zvukové zkoušky mi vyletěly z hlavy.

Přesunula jsem pohled na Shannon a všimla si jejích rozzářených očí a zrudlých tváří.

„Dante Russo?“ Srdce se mi bez zjevného důvodu rozbušilo. „Ale on nepotvrdil, že se zúčastní.“

„Na něj se pravidla odpovědi nevztahují.“ Prakticky vibrovala vzrušením. „Nemůžu uvěřit, že se tu ukázal. Lidi o tom budou mluvit celé *týdny*.“

Předchozí šuškaná rázem dávala smysl.

Dante Russo, tajemný výkonný ředitel konglomerátu s luxusním zbožím Russo Group, se jen výjimečně účastnil veřejných akcí, které nepořádal on, někdo z jeho blízkých přátel nebo některý z jeho významných obchodních partnerů. Organizace Frederick Wildlife Trust nespádala ani do jedné z těch kategorií.

Také byl jedním z nejbohatších, a tím pádem nejsledovanějších mužů v New Yorku.

Shannon měla pravdu. Jeho přítomnost tady vzbudí rozruch na *týdny*, ne-li měsíce.

„Fajn,“ řekla jsem a snažila se zkrotit náhle zrych-